

Środa, 8 września 2010 r.

Wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich *

P7_TA(2010)0309

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (COM(2010)0193 – C7-0111/2010 – 2010/0115(NLE))

(2011/C 308 E/28)

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2010)0193),
- uwzględniając art. 148 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0111/2010),
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0235/2010),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. powtarza swój stały apel do Komisji i Rady o zagwarantowanie Parlamentowi wystarczającego czasu, a w każdym razie nie mniej niż pięciu miesięcy, na wypełnienie jego roli konsultacyjnej zgodnie z art.148 ust.2 TFUE jeśli chodzi o przegląd wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich;
6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji Punkt 1 a preambuły (nowy)

(1a) Artykuł 157 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Parlament Europejski i Rada przyjmują środki zmierzające do zapewnienia stosowania zasady równości szans i równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy, w tym zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę takiej samej wartości.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 2**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 2 preambuły**

(2) Artykuł 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że Unia zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, a także przewiduje inicjatywy unijne zmierzające do zapewnienia koordynacji polityki społecznej państw członkowskich. W art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewidziano, że przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane z zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej **oraz** zwalczaniem wykluczenia społecznego.

(2) Artykuł 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że Unia **dąży do osiągnięcia pełnego zatrudnienia i postępu społecznego**, zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, a także przewiduje inicjatywy unijne zmierzające do zapewnienia koordynacji polityki społecznej państw członkowskich. W art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewidziano, że przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane **ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia**, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego **oraz zapewnianiem wysokiego poziomu kształcenia i szkolenia**.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 2 a preambuły (nowy)**

(2a) Artykuł 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet. W art. 10 dodano, że przy określaniu i realizacji swojej polityki i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. W art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza się, że społeczeństwo europejskie charakteryzuje pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, solidarność oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 4 preambuły**

(4) Zainicjowana w 2000 r. strategia lizbońska opierała się na świadomości, że w obliczu konkurencji na rynkach światowych, rozwoju technologii oraz starzenia się społeczeństw konieczne jest podniesienie wydajności i konkurencyjności UE, przy jednoczesnym pogłębianiu spójności społecznej. W wyniku przeglądu śródkresowego strategię lizbońską odnowiono w 2005 r., skupiając się na wzroście oraz zwiększeniu ilości i jakości miejsc pracy.

(4) Zainicjowana w 2000 r. strategia lizbońska opierała się na świadomości, że w obliczu konkurencji na rynkach światowych, rozwoju technologii oraz starzenia się społeczeństw konieczne jest podniesienie wydajności **opartej na wiedzy i konkurencyjności UE oraz odtworzenie warunków dla pełnego zatrudnienia**, przy jednoczesnym pogłębianiu spójności społecznej **i regionalnej**. W wyniku przeglądu śródkresowego strategię lizbońską odnowiono w 2005 r., skupiając się na wzroście oraz zwiększeniu ilości i jakości miejsc pracy.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 5

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 5 preambuły

(5) Strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia **pomogła osiągnąć konsensus na temat** ogólnego kierunku polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia UE. W ramach strategii lizbońskiej w 2005 r. Rada przyjęła, a następnie w 2008 r. zmieniła ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej i wytyczne w dziedzinie zatrudnienia. Te 24 wytyczne, określające główne priorytety dla całej UE w zakresie reform makroekonomicznych, mikroekonomicznych oraz rynku pracy stanowiły podstawę dla krajowych programów reform. Niemniej jednak w praktyce okazało się, że **priorytety określone w wytycznych nie były wystarczająco jasne i nie zostały ze sobą wystarczająco wzajemnie powiązane. W związku z tym ich wpływ na krajowe procesy kształtowania polityki był ograniczony.**

(5) Strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia **powinna przyczynić się do wytyczenia** ogólnego kierunku polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia UE. W ramach strategii lizbońskiej w 2005 r. Rada przyjęła, a następnie w 2008 r. zmieniła ogólne wytyczne dotyczące polityki gospodarczej i wytyczne w dziedzinie zatrudnienia. Te 24 wytyczne, określające główne priorytety dla całej UE w zakresie reform makroekonomicznych, mikroekonomicznych oraz rynku pracy stanowiły podstawę dla krajowych programów reform. Niemniej jednak w praktyce okazało się, że **w wytycznych nie określono odpowiednio wiążących celów na rzecz udziału wszystkich mieszkańców Unii Europejskiej w społeczeństwie, polityce i kulturze oraz celów w zakresie zrównoważonej gospodarki, oraz że priorytety powinny mieć silniejsze wzajemne powiązania. W ostatecznym rozrachunku nie dało się osiągnąć podstawowych celów strategii, ponieważ państwa członkowskie również nie wzięły odpowiedzialności za te wytyczne.**

Poprawka 6

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 5 a preambuły (nowy)

(5 a) Oprócz nowych inicjatyw ustawodawczych UE dotyczących zagadnień społecznych Unia Europejska musi znacznie usprawnić swoją obowiązującą politykę i sposób jej wdrażania.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 6 preambuły

(6) Kryzys finansowy i gospodarczy, który rozpoczął się w 2008 r., spowodował znaczny spadek zatrudnienia i oczekiwanych dochodów oraz doprowadził do dramatycznego pogorszenia się stanu finansów publicznych. W zmaganiach z kryzysem pomógł państwom członkowskim europejski plan naprawy gospodarczej, częściowo poprzez skoordynowany impuls fiskalny, **w którym euro odegrało rolę gwaranta stabilności makroekonomicznej. Walka z kryzysem udowodniła, że dzięki skutecznemu zapewnieniu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w UE można osiągnąć znaczące rezultaty. Kryzys uświadomił również istnienie ściślejszej współzależności między gospodarkami państw członkowskich.**

(6) Kryzys finansowy i gospodarczy, który rozpoczął się w 2008 r., spowodował znaczny spadek zatrudnienia i oczekiwanych dochodów oraz doprowadził do dramatycznego pogorszenia się stanu finansów publicznych. W zmaganiach z kryzysem pomógł państwom członkowskim europejski plan naprawy gospodarczej, częściowo poprzez skoordynowany impuls fiskalny. **Kryzys, który nadal się rozwija, wskazuje na brak skutecznych środków wczesnego reagowania na jego oznaki, a zatem pokazuje, że dzięki skutecznemu zapewnieniu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w UE, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości, można osiągnąć znaczące rezultaty. Kryzys uświadamia również istnienie ściślejszej współzależności między gospodarkami i rynkami pracy państw członkowskich; w rezultacie pełne wykorzystanie potencjału rynku wewnętrznego jest również jednym z kluczowych sposobów zwiększenia konkurencyjności Europy oraz powoduje konieczność dokonania gruntownego przeglądu mechanizmów, dla których osiągnięcie celu zatrudnienia i celów społecznych będzie pozostawać pewnym założeniem.**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 8

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 7 preambuły

(7) Komisja wystąpiła z wnioskiem w sprawie określenia nowej strategii na kolejne dziesięciolecie – strategii Europa 2020 – dzięki której Europa wyjdzie z kryzysu **gospodarczego i finansowego** silniejsza, a jej gospodarka stanie się **inteligentna**, zrównoważona i będzie sprzyjać włączeniu społecznemu. **Pięć wymiernych celów** – które wyszczególniono w ramach odpowiednich wytycznych – to cele wspólne, wytyczające kierunek działań państw członkowskich oraz Unii. Państwa członkowskie powinny **przy użyciu wszelkich środków dążyć do osiągnięcia celów krajowych i zlikwidowania przeszkód na drodze do** trwałego rozwoju.

(7) Komisja wystąpiła z wnioskiem w sprawie określenia nowej strategii na kolejne dziesięciolecie – strategii Europa 2020 – dzięki której Europa wyjdzie z kryzysu silniejsza **oraz będzie lepiej przygotowana na przyszłe wstrząsy i kryzysy**, a jej gospodarka stanie **rentowna, zrównoważona pod względem ekologicznym i ekonomicznym** i będzie sprzyjać włączeniu społecznemu, **przy wysokim poziomie zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej**. **Wymierne cele** – które wyszczególniono w ramach odpowiednich wytycznych – to cele wspólne, wytyczające kierunek działań państw członkowskich oraz Unii. Państwa członkowskie powinny dążyć do osiągnięcia celów krajowych. **Powinny się one skoncentrować na zwiększeniu zatrudnienia i zlikwidowaniu przeszkód dla** trwałego rozwoju **wynikających z prawodawstwa, biurokracji i krajowej niewłaściwej alokacji środków**.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 8 preambuły

(8) W ramach kompleksowej strategii wyjścia z kryzysu gospodarczego państwa członkowskie **powinny** przeprowadzić **ambitne** reformy, które zapewnią stabilizację makroekonomiczną oraz stabilność finansów publicznych, zwiększenie konkurencyjności, zmniejszenie nierówności makroekonomicznych oraz zwiększenie wydajności rynku pracy. **Wycofywanie** bodźców fiskalnych należy przeprowadzać i koordynować w ramach paktu stabilności i wzrostu.

(8) W ramach kompleksowej strategii wyjścia z kryzysu gospodarczego **oraz kompleksowych strategii na rzecz stworzenia warunków dla wzrostu** państwa członkowskie **muszą** przeprowadzić i **utrzymać strukturalne** reformy, które zapewnią stabilizację makroekonomiczną, **promowanie większej liczby lepszych miejsc pracy** oraz stabilność finansów publicznych, zwiększenie konkurencyjności i **produktywności**, zmniejszenie nierówności makroekonomicznych, **zwiększenie spójności społecznej, zwalczanie ubóstwa** oraz zwiększenie wydajności rynku pracy. **Stopniowe wycofywanie** bodźców fiskalnych, **które ma się zacząć wraz z zagwarantowaniem zrównoważonej odnowy gospodarki**, należy przeprowadzać i koordynować **między innymi** w ramach paktu stabilności i wzrostu. **Aby jednak osiągnąć w praktyce cele trwałej spójności gospodarczej i społecznej, należy pokonać największe makroekonomiczne wahania i nierówności między państwami członkowskimi**.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 8 a preambuły (nowy)

(8a) Europa 2020 powinna być strategią, która kładzie podstawowy nacisk na ludzi i ochronę środowiska oraz pozwala wyjść z kryzysu gospodarczego, która zapobiega przyszłym załamaniom gospodarczym i społecznym, jest ściśle skoordynowana z polityką strukturalną i spójności oraz ma na celu pobudzenie naszych gospodarek w perspektywie średnio- i długoterminowej oraz podjęcie wyzwań stojących przed rynkiem pracy z powodu starzenia się społeczeństwa;

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 11**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 preambuły**

(9) W ramach strategii Europa 2020 państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy zmierzające w kierunku inteligentnego rozwoju, tj. rozwoju, którego motorem jest wiedza i innowacje. Reformy powinny zmierzać do poprawy jakości edukacji, zapewnienia dostępu do edukacji dla wszystkich oraz poprawy wyników działalności badawczej i wyników przedsiębiorstw w celu wspierania transferu innowacji i wiedzy w Unii. Powinny one zachęcać do przedsiębiorczości i umożliwiać przerażanie kreatywnych pomysłów w innowacyjne produkty, usługi i procesy, które przyczynią się do wzrostu gospodarczego, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz skuteczniejszego rozwiązywania problemów społecznych w Europie i na świecie. W tym kontekście zasadnicze znaczenie ma jak najlepsze wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

(9) W ramach strategii Europa 2020 państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy zmierzające w kierunku inteligentnego rozwoju, tj. rozwoju, którego motorem jest wiedza i innowacje. Reformy powinny zmierzać do poprawy jakości edukacji, zapewnienia dostępu do edukacji dla wszystkich, **zmniejszenia liczby przypadków przedwczesnego zakończenia nauki i szkoleń, potwierdzenia indywidualnego prawa do uczenia się przez całe życie, aby umożliwić nabywanie nowych, uznawanych i poświadczonych umiejętności** oraz poprawy wyników działalności badawczej i wyników przedsiębiorstw w celu wspierania transferu innowacji i wiedzy w Unii **Europejskiej, aby pomóc w wyeliminowaniu nierówności regionalnych i zapobiegać drenażowi mózgowi;** Powinny one zachęcać do przedsiębiorczości i **rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) oraz** umożliwiać przerażanie kreatywnych pomysłów w innowacyjne produkty, **innowacyjne i cechujące się dużą wartością społeczną** usługi i procesy, które przyczynią się do wzrostu gospodarczego, tworzenia **trwałych i** wysokiej jakości miejsc pracy, zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz skuteczniejszego rozwiązywania problemów społecznych w Europie i na świecie. W tym kontekście zasadnicze znaczenie ma jak najlepsze wykorzystanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

Poprawka 12**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 a preambuły (nowy)**

(9 a) W celu pobudzenia wzrostu gospodarczego państwa członkowskie powinny zwalczać czynniki, które go spowalniają, np. obciążenia biurokratyczne, nadmierną liczbę uregulowań i norm, wysokie podatki i tendencje protekcyjniste.

Poprawka 13**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 b preambuły (nowy)**

(9 b) Osiągnięcie prawdziwego i sprawnego jednolitego rynku jest podstawowym warunkiem zapewnienia ogólnej wydajności makroekonomicznej UE; jest to szczególnie istotne dla solidności unii gospodarczej i walutowej, aby osiągnąć korzyści gospodarcze, przywrócić wzrost i stworzyć nowe miejsca pracy.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 60**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 c preambuły (nowy)**

(9c) Przy opracowywaniu i wdrażaniu krajowych programów reform z uwzględnieniem wytycznych zawartych w załączniku, państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczne zarządzanie polityką zatrudnienia i polityką społeczną. Zainteresowane strony, w tym podmioty na szczeblu lokalnym i regionalnym, oraz podmioty, których dotyczą różne aspekty Europy -2020, organy parlamentarne oraz partnerzy społeczni powinni aktywnie uczestniczyć w procesie opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceny tych programów, w tym w określaniu celów i wskaźników. Państwa członkowskie powinny ściśle monitorować wpływ społeczny i wpływ na zatrudnienie reform wdrożonych w ramach odnośnych krajowych programów reform.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 10 preambuły**

(10) Państwa członkowskie powinny również poprzez swoje programy reform dążyć do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. Zrównoważony rozwój oznacza tworzenie efektywnie korzystającej z zasobów, zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki, sprawiedliwy podział kosztów i korzyści, wykorzystując do tego pierwszoplanową pozycję Europy w wyścigu do nowych procesów i technologii, w tym technologii przyjaznych środowisku. Państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy konieczne do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz wydajnego korzystania z zasobów. Powinny one również dążyć do poprawy otoczenia biznesu, zachęcać do tworzenia **ekologicznych** miejsc pracy i modernizować swoją bazę przemysłową.

(10) Państwa członkowskie powinny również poprzez swoje programy reform **i w oparciu o godne miejsca pracy** dążyć do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. Zrównoważony rozwój oznacza tworzenie efektywnie korzystającej z zasobów, zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki, sprawiedliwy podział kosztów i korzyści, **przy dostatecznych funduszach na potrzeby restrukturyzacji**, wykorzystując do tego pierwszoplanową pozycję Europy w wyścigu do nowych procesów i technologii, w tym **w szczególności** technologii przyjaznych środowisku, **prowadzące do stworzenia większej liczby miejsc pracy. Technologie te powinny w jak największym stopniu być dostępne dla wszystkich firm, w tym mikroprzedsiębiorstw i MŚP.** Państwa członkowskie powinny przeprowadzić reformy konieczne do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz wydajnego korzystania z zasobów. Powinny one również dążyć do poprawy otoczenia biznesu, zachęcać do tworzenia **trwałych** miejsc pracy **w starych i nowych sektorach gospodarki, łącznie z zapewnieniem szkoleń i niezbędnych w tych pracach umiejętności** i modernizować swoją bazę przemysłową, **w szczególności w obszarze przekształcania.**

Poprawka 15**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 11 preambuły**

(11) Programy reform przeprowadzanych w państwach członkowskich muszą również mieć za cel rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu. Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu oznacza budowanie spójnego społeczeństwa poprzez wzmocnienie pozycji obywateli, aby stali się zdolni przewidywać zmiany i radzić sobie z nimi, a tym samym aktywnie uczestniczyć w społeczeństwie i gospodarce. Reformy przeprowadzane w państwach członkowskich powinny zatem zagwarantować, aby każdy obywatel przez całe swoje życie miał przed sobą otwarte możliwości, co doprowadzi do zmniejszenia ubóstwa i wyłączenia społecznego dzięki zniesieniu przeszkód w dostępie do rynku pracy, szczególnie dla kobiet, osób starszych, ludzi młodych, osób niepełnosprawnych i legalnych migrantów. **Państwa** członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego odczuli wszyscy obywatele i wszystkie regiony. Najważniejszym

(11) Programy reform przeprowadzanych w państwach członkowskich muszą również mieć za cel rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu. Rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu oznacza budowanie spójnego społeczeństwa poprzez wzmocnienie pozycji obywateli, aby stali się zdolni przewidywać zmiany i radzić sobie z nimi, **zwłaszcza ze zmianami będącymi rezultatem nowych technologii, automatyzacji i rewolucji komputerowej**, w celu aktywnego uczestniczenia w społeczeństwie i gospodarce. Reformy przeprowadzane w państwach członkowskich powinny zatem zagwarantować, aby każdy obywatel przez całe swoje życie miał przed sobą otwarte możliwości, co doprowadzi do zmniejszenia ubóstwa i wyłączenia społecznego dzięki zniesieniu przeszkód w dostępie do rynku pracy, szczególnie dla kobiet, osób starszych, ludzi młodych, **opiekunów**, osób niepełnosprawnych, **niewykwalifikowanych pracowników, mniejszości – zwłaszcza**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

elementem programów reform powinno być zatem zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynków pracy przez inwestowanie w pomyślne przechodzenie między różnymi sytuacjami zawodowymi, **odpowiednie poszerzenie** umiejętności, podnoszenie jakości miejsc pracy oraz zwalczanie segmentacji rynku, bezrobocia strukturalnego i bierności zawodowej przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniej i trwałej ochrony socjalnej oraz aktywnego włączenia, co pomoże zredukować ubóstwo.

POPRAWKA

Romów – i legalnych migrantów **i osób, które nie mogą uczestniczyć w rynku pracy. Poprzez udostępnienie odpowiednich instrumentów państwa** członkowskie powinny dolożyć wszelkich starań, aby korzyści płynące ze wzrostu gospodarczego odczuli wszyscy obywatele i wszystkie regiony. Najważniejszym elementem programów reform powinno być zatem zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynków pracy przez inwestowanie w pomyślne przechodzenie między różnymi sytuacjami zawodowymi, **systemy szkoleń i rozwoju** umiejętności **wychodzące naprzeciw potrzebom rynku pracy**, podnoszenie jakości miejsc pracy **i zwiększanie równości płci** oraz zwalczanie segmentacji rynku – **poprzez zapewnianie ochrony pracowników zatrudnionych na podstawie wszystkich form zatrudnienia – dyskryminacji**, bezrobocia strukturalnego – **w szczególności bezrobocia wśród ludzi młodych** – i bierności zawodowej przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniej i trwałej ochrony socjalnej oraz aktywnego włączenia, co pomoże zredukować ubóstwo.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 11 a preambuły (nowy)

(11a) W kontekście celu „rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” państwa członkowskie powinny, z inicjatywy Komisji, ustanowić odpowiednie ramy prawne dla nowych form pracy. Ramy takie powinny uwzględniać zapewnianie elastycznych form zatrudnienia – z jednoczesnym uniknięciem segmentacji rynku pracy i zagwarantowaniem kompleksowej ochrony indywidualnych i zbiorowych praw pracy, łącznie z godzeniem życia zawodowego i prywatnego – jak i odpowiednie zabezpieczenie społeczne pracowników.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 11 b preambuły (nowy)

(11b) W procesie tworzenia miejsc pracy i integracji rynku pracy programy reform państw członkowskich powinny zatem dążyć do promowania wzrostu podwyższającego poziom zatrudnienia w oparciu podstawowe zasady godnej pracy i „dobrej pracy” w postaci propagowanej przez MOP. W tych ramach należy zagwarantować i wzmocnić równe traktowanie i równe wynagrodzenie za taką samą pracę w tym samym miejscu pracy, zgodnie z zasadami określonymi w art. 18 i art. 157 TFUE. Należy zwrócić szczególną uwagę na ograniczanie ubóstwa wśród rosnącej liczby pracujących osób ubogich, a także na zwalczanie ubóstwa wśród dzieci.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 17

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 12 preambuły

(12) Reformy strukturalne w UE oraz w państwach członkowskich mogą skutecznie przyczynić się do **zwiększenia** wzrostu i zatrudnienia, jeśli zwiększą konkurencyjność UE w gospodarce światowej i otworzą nowe możliwości przed europejskimi eksporterami oraz zapewnią konkurencyjny dostęp do ważnych rynków importowych. Aby pobudzić wzrost w **Europie** i zwiększyć jej udział w otwartych i uczciwych rynkach na całym świecie, reformy muszą uwzględniać aspekty dotyczące konkurencyjności zewnętrznej.

(12) Reformy strukturalne w UE oraz w państwach członkowskich mogą skutecznie przyczynić się do **jakościowego** wzrostu **i trwałego i wysokiej jakości** zatrudnienia, jeśli **odpowiednio zareagują na utrzymujący się kryzys gospodarczy i finansowy, a przez to** zwiększą konkurencyjność UE w gospodarce światowej i otworzą nowe możliwości przed europejskimi eksporterami oraz zapewnią konkurencyjny dostęp do ważnych rynków importowych. Aby pobudzić wzrost w **Unii Europejskiej** i zwiększyć jej udział w otwartych i uczciwych rynkach na całym świecie, reformy muszą uwzględniać aspekty dotyczące konkurencyjności zewnętrznej, **a UE musi dążyć do zapewnienia silnego światowego nadzoru nad podmiotami, które mają znaczny wpływ na zatrudnienie, mobilność siły roboczej i socjalne produkty finansowe, takie jak emerytury.**

Poprawka 18

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 13 preambuły

(13) Podstawą strategii Europa 2020 muszą być zintegrowane działania, które państwa członkowskie powinny realizować **bez zastrzeżeń i w tym samym tempie**, aby zwiększyć pozytywne wzajemne oddziaływania skoordynowanych reform strukturalnych.

(13) Podstawą strategii Europa 2020 muszą być zintegrowane działania, które państwa członkowskie powinny **skutecznie** realizować, **z należyтым uwzględnieniem ich sytuacji krajowej oraz charakterystycznych dla nich trudności**, aby zwiększyć pozytywne wzajemne oddziaływania skoordynowanych reform strukturalnych. **Powinno się zagwarantować spójność między działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie w obszarze gospodarczym, społecznym i zatrudnienia.**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 13 a preambuły (nowy)

(13a) **Podstawowe znaczenie dla zapewnienia równouprawnienia płci oraz podaży na rynku pracy ma stworzenie kobietom i dziewczętom warunków do wejścia w sektory, w których ich udział jest niewystarczający, oraz zwalczanie stereotypów, które wciąż dominują w tych sektorach. Wszystkie strategie polityczne i środki przyjęte w ramach strategii Europa 2020 powinny zatem zdecydowanie propagować równość szans oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn oraz uwzględniać problematykę płci. Obejmuje to inicjatywy mające na celu zwiększenie praw kobiet i przeciwdziałanie dyskryminacji kobiet. Należy zrewidować systemy opieki socjalnej pod kątem usunięcia z nich elementów powodujących nierówność między płciami. Należy poprawić warunki pracy w sektorach, w których dominuje zatrudnienie kobiet. Należy zająć się problemem niedobrowolnej pracy w niepełnym wymiarze godzin. Należy poprawić równouprawnienie płci w szkoleniu i edukacji. Do 2020 r. należy sprowadzić zróżnicowanie w wynagrodzeniu ze względu na płeć do 0-5 %. Poprawa świadczenia łatwo dostępnego, przystępnego, elastycznego opieki społecznej wysokiej jakości dla wszystkich, w tym szczególnie dostępu do struktur opieki nad dziećmi, stanowi ważny sposób ułatwienia i wspierania procesu prowadzącego do równouprawnienia płci.**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 20

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 13 b preambuły (nowy)

(13b) Podczas programowania i wdrażania funduszy UE, w tym wsparcia pochodzącego z Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Funduszu Spójności, państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę strategię Europa 2020, a w szczególności jej aspekty społeczne i związane z zatrudnieniem. Znaczenie tego jest uwydatnione ze względu na konieczność większego wykorzystania synergii i komplementarności różnych dostępnych instrumentów finansowych w celu osiągnięcia złożonych celów strategii Europa 2020 na rzecz inteligentnego, ekologicznego rozwoju, sprzyjającego włączeniu społecznemu, oraz bardziej skutecznego wspierania mikroregionów znajdujących się w najmniej korzystnej sytuacji i najbardziej narażonych grup, borykających się ze złożonymi, wielowymiarowymi trudnościami. Wykorzystanie funduszy Unii Europejskiej musi ograniczyć liczbę przeszkód biurokratycznych i ułatwić stosowanie środków długoterminowych.

Poprawka 62

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 13 c preambuły (nowy)

(13c) W oparciu o znaczenie polityki spójności dla wspierania zatrudnienia i integracji społecznej, wspierania regionów w walce z trudnościami natury społeczno-ekonomicznej oraz zmniejszania rozbieżności, jak również uwzględniania specyfiki regionalnej, państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą w celu uporządkowania, uzupełnienia, koordynacji i dostosowania ich celów krajowych w obrębie ich terytorium i między sobą w sposób pozwalający zredukować nierówności pomiędzy regionami w zakresie rozwoju gospodarczego.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 14 preambuły

(14) Niniejsze wytyczne skierowane są do państw członkowskich, ale strategia Europa 2020 powinna być realizowana w porozumieniu ze wszystkimi władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, ściśle włączając do tego procesu parlamenty, a także partnerów socjalnych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, przyczyniających się do opracowania krajowych programów reform, ich wdrażania oraz do ogólnego przekazywania informacji w ramach strategii.

(14) Niniejsze wytyczne skierowane są do państw członkowskich, ale strategia Europa 2020 powinna być realizowana w porozumieniu ze wszystkimi władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, ściśle włączając do tego procesu parlamenty, a także partnerów socjalnych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, przyczyniających się do opracowania krajowych programów reform, ich wdrażania oraz do ogólnego przekazywania informacji w ramach strategii, **ponieważ polityka społeczna musi być zgodna z lokalnymi uwarunkowaniami i preferencjami.**

Poprawka 22

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 14 a preambuły (nowy)

(14a) Aby wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia były wdrażane w państwach członkowskich, należy usprawnić otwartą metodę koordynacji, ponieważ jej wpływ w państwach członkowskich jest zbyt mały.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 23**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 15 preambuły**

(15) Strategia Europa 2020 opiera się na **niewielkiej liczbie** wytycznych, które zastąpią wcześniejsze 24 wytyczne i które w spójny sposób odnoszą się do kwestii zatrudnienia i ogólnej polityki gospodarczej. Załączone do niniejszej decyzji wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich, są nieodłącznie powiązane z wytycznymi dla polityki gospodarczej państw członkowskich oraz Unii, załączonymi do zalecenia Rady [...] z dnia [...] r. Wspólnie tworzą one „Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020”.

(15) Strategia Europa 2020 opiera się na **szeregu** wytycznych, które zastąpią wcześniejsze 24 wytyczne i które w spójny sposób odnoszą się do kwestii zatrudnienia, **konsolidacji spójności społecznej** i ogólnej polityki gospodarczej. Załączone do niniejszej decyzji wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich są nieodłącznie powiązane z wytycznymi polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii załączonymi do zalecenia Rady [...] z dnia [...] r. Wspólnie tworzą one „Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020”.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 16 preambuły**

(16) Nowe zintegrowane wytyczne odzwierciedlają konkluzje Rady Europejskiej. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać opracowując i wdrażając swoje krajowe programy reform, a także odzwierciedlają współzależności zgodnie z paktem stabilności i wzrostu. Niniejsze wytyczne stanowią podstawę dla wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw. Stanowią one również podstawę do opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję do Parlamentu Europejskiego.

(16) Nowe zintegrowane wytyczne odzwierciedlają konkluzje Rady Europejskiej. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać opracowując i wdrażając swoje krajowe programy reform, a także odzwierciedlają współzależności zgodnie z paktem stabilności i wzrostu. Niniejsze wytyczne stanowią podstawę dla wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw **członkowskich, biorąc pod uwagę różne punkty, z których zaczynały państwa członkowskie**. Stanowią one również podstawę do opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję do Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 63**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 16 a preambuły (nowy)**

(16a) **Główne cele wymienione w odnośnych wytycznych powinny przyświecać państwom członkowskim w procesie wyznaczania krajowych celów głównych i pobocznych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zwiększanie zatrudnienia oraz obniżanie poziomu bezrobocia w najsłabszych grupach społecznych, w tym wśród ludzi młodych, podwyższanie poziomu edukacji, obniżanie wskaźnika przerywania nauki oraz wydzwiganie ludzi z ubóstwa. Postęp w realizacji tych celów głównych i pobocznych należy skrupulatnie monitorować i dokonywać jego oceny w świetle celów Europy-2020 oraz w miarę potrzeby dokonywać ich rewizji lub wyznaczać dodatkowe cele główne i poboczne w miarę przeglądu wytycznych dotyczących zatrudnienia.**

Poprawka 25**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 17 preambuły**

(17) **Mimo że wytyczne muszą być sporządzane co roku, nie powinny ulegać większym zmianom do 2014 r., co pozwoli skupić się na ich wdrażaniu,**

(17) **Wytyczne te nie powinny ulegać zasadniczym zmianom do roku 2020, co umożliwi odpowiednią kontrolę realizacji wyznaczonych celów. Oceny osiągniętych celów należy dokonywać co trzy lata.**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 26**Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 17 a preambuły (nowy)**

(17a) *W międzyczasie przedsięwzięte środki i ich skutki zostaną poddane analizie naukowej i krytycznemu podsumowaniu.*

Poprawka 27**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 2**

Przedstawione w załączniku wytyczne są **uwzględniane w polityce** zatrudnienia państw członkowskich, którą **odzwierciedlać będą krajowe programy** reform. **Państwa członkowskie opracowują programy reform** zgodne z celami określonymi w „Zintegrowanych wytycznych dotyczących strategii Europa 2020”.

Przedstawione w załączniku wytyczne **oraz krajowe programy reform** są **realizowane w ramach polityki** zatrudnienia państw członkowskich. **Należy uważnie monitorować wpływ na zatrudnienie i sytuację społeczną krajowych programów reform, które muszą być** zgodne z celami określonymi w **wspomnianych** wytycznych.

Poprawka 28**Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 2a (nowy)****Artykuł 2a**

Podczas układania i wdrażania krajowych programów reform z uwzględnieniem wytycznych zawartych w załączniku państwa członkowskie zapewniają skuteczne zarządzanie polityką zatrudnienia i polityką społeczną. Zainteresowane strony, w tym podmioty na szczeblu regionalnym i lokalnym, oraz podmioty, których dotyczą różne aspekty Europy 2020, organy parlamentarne oraz partnerzy społeczni aktywnie uczestniczą w procesie układania, wdrażania, monitorowania i oceny tych programów, w tym w określaniu celów i wskaźników.

Do osiągnięcia głównych celów UE, jak przedstawiono w załączniku, dąży się z zastosowaniem odpowiednich celów cząstkowych i wskaźników, łącznie ze wskaźnikami wyników i rezultatów oraz krajowymi celami, wskaźnikami i tabelami wyników. Państwa członkowskie biorą pod uwagę te cele i wskaźniki oraz wytyczne i zalecenia, które Rada kieruje do poszczególnych państw.

Państwa członkowskie ściśle monitorują wpływ społeczny i wpływ na zatrudnienie reform wdrożonych w ramach poszczególnych krajowych programów reform.

W sprawozdaniach dotyczących stosowania wytycznych zawartych w załączniku państwa członkowskie trzymają się struktury, która ma zostać uzgodniona na szczeblu unijnym, i umieszczają w swoich sprawozdaniach te same elementy w celu zagwarantowania jasności, przejrzystości i porównywalności między państwami członkowskimi.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 29**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 7 – tytuł**

Wytyczna 7: **Zwiększenie współczynnika aktywności zawodowej i ograniczenie bezrobocia strukturalnego**

Wytyczna 7: **Tworzenie większej liczby lepszej jakości miejsc pracy, ograniczenie bezrobocia i zwiększenie udziału na rynku pracy do 75 % populacji aktywnej zawodowo.**

Poprawka 30**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 7 – akapit -pierwszy (nowy)**

Państwa członkowskie ustalą swoje cele krajowe tak, aby zwiększyć poziom zatrudnienia kobiet i mężczyzn do 75 % do 2020 r., w celu osiągnięcia pełnego zatrudnienia, w szczególności w drodze większego udziału w rynku pracy młodych ludzi, starszych pracowników, pracowników o niskich kwalifikacjach i osób niepełnosprawnych, mniejszości, w szczególności rromskiej, oraz lepszej integracji legalnych imigrantów. Ponadto państwa członkowskie ustalą swoje cele krajowe w taki sposób, aby poziom udziału mężczyzn i kobiet w wieku 15–24 lat w kształceniu, szkoleniach lub zatrudnieniu został zwiększony do co najmniej 90 %.

Do 2014 r. państwa członkowskie zwiększą poziom zatrudnienia o 10 %, ze skoncentrowaniem się na konkretnych grupach, takich jak:

- osoby młode w wieku 15–25 lat;
- starsi pracownicy w wieku 50–64 lat;
- kobiety;
- pracownicy niewykwalifikowani;
- osoby niepełnosprawne;
- osoby ze środowisk migracyjnych;

Wskaźnik osób, które są długotrwale bezrobotne, powinien zostać zmniejszony o 10 %.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 7 – akapit pierwszy**

Do prowadzonej przez państwa członkowskie polityki w zakresie rynku pracy należy wprowadzić i stosować zasady modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity), zatwierdzonego przez Radę Europejską, w pełni wykorzystując pomoc Europejskiego Funduszu Społecznego w celu zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej, przeciwdziałania segmentacji rynku i bierności zawodowej oraz nierówności w traktowaniu płci, przy jednoczesnym ograniczaniu bezrobocia strukturalnego. Środki mające na celu poprawę elastyczności i bezpieczeństwa powinny być wyważone i wzajemnie ze sobą powiązane. Państwa członkowskie powinny zatem zastosować połączenie elastycznych i wiarygodnych umów o pracę, aktywnej polityki w zakresie

Aby osiągnąć ten cel państwa członkowskie powinny promować wzrost, tworząc w tym celu nowe przyzwoite miejsca pracy, zwiększać innowacyjny potencjał gospodarki, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz uwolnić przemysł od barier administracyjnych i pozataryfowych. W tym celu państwa członkowskie powinny również opracować instrumenty regulacyjne i instrumenty wsparcia uwzględniające różnorodność praw przedsiębiorców i pracowników, tak aby wszystkie rodzaje przedsiębiorstw obowiązywały równoważne warunki w zakresie konkurencji i promocji. W celu poprawy dostępu kobiet i ludzi młodych do rynku pracy, przy uwzględnieniu wyzwań demograficznych, należy stworzyć warunki dla rozwoju odpowiednich placówek

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

rynku pracy, skutecznego uczenia się przez całe życie, polityki promującej mobilność siły roboczej oraz odpowiednich systemów zabezpieczenia społecznego wspierających zmiany sytuacji zawodowej, którym powinno towarzyszyć jasne określenie praw i obowiązków bezrobotnych aktywnie poszukujących pracy.

POPRAWKA

opieki nad dziećmi, tak aby każde dziecko w wieku przed-szkolnym miało zapewnioną opiekę poza rodziną, a każda młoda osoba miała możliwość prawdziwej pracy, odbycia szkoleń czy też dalszego kształcenia w ciągu czterech miesięcy od ukończenia szkoły, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi. Osoby długotrwale bezrobotne powinny otrzymywać oferty środków zwiększających szanse na rynku pracy, dla których należy określić cele ilościowe, aby wzmocnić zapobiegawczą politykę w zakresie rynku pracy. W związku z tym przynajmniej 25 % wszystkich osób długotrwale bezrobotnych powinno uczestniczyć w aktywnym rynku pracy, korzystając ze środka w formie zaawansowanego szkolenia, kształcenia i/lub zmiany profilu zawodowego.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący decyzji Załącznik – wytyczna 7 – akapit drugi

Państwa członkowskie powinny **pogłębić dialog społeczny i podjąć działania skierowane przeciwko segmentacji rynku przy pomocy środków ukierunkowanych na rozwiązanie problemu zatrudnienia tymczasowego i niepewności zatrudnienia, niedostatecznego zatrudnienia oraz pracy nielegalnej. Należy nagradzać mobilność zawodową. Problem jakości miejsc pracy i warunków zatrudnienia należy rozwiązać przez walkę z niskimi wynagrodzeniami oraz zapewnienie odpowiedniego zabezpieczenia społecznego również dla osób zatrudnionych na podstawie umów na czas określony oraz prowadzących działalność na własny rachunek. Służby zatrudnienia powinny zostać wzmocnione i być powszechnie dostępne, również dla ludzi młodych i osób zagrożonych bezrobociem. Powinny one świadczyć zindywidualizowane usługi skierowane do osób najbardziej oddalonych od rynku pracy.**

Państwa członkowskie powinny – **we współpracy z partnerami społecznymi – zwiększyć poziom zatrudnienia poprzez zastosowanie środków „ożywienia” rynku pracy, w szczególności dla osób młodych, osób nisko wykwalifikowanych i osób potrzebujących specjalnej ochrony i/lub wsparcia, poprzez doradztwo, edukację i szkolenia zawodowe dostosowane do potrzeb rynku pracy. Państwa członkowskie powinny chronić i wzmocniać zasadę równego traktowania i równych płac za taką samą pracę w tym samym miejscu pracy, zgodnie z art. 18 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Należy również skoncentrować się na jakości zatrudnienia poprzez zmniejszenie ubóstwa ludzi pracujących. Ponadto, przy wykorzystaniu odpowiednich programów, państwa członkowskie powinny zwiększyć szanse na zatrudnienie legalnych imigrantów. Potrzebne są również nieustanne wysiłki i innowacyjne programy w celu ponownego włączenia do rynku pracy osób niepełnosprawnych, w tym poprzez subsydiowane miejsca pracy. Państwa członkowskie powinny usunąć przeszkody, które w coraz większym stopniu utrudniają wejście na rynek pracy nowicjuszom, wspierać tworzenie miejsc pracy, pobudzać innowacje społeczne oraz zwiększać jakość i skuteczność usług pośrednictwa pracy, w tym publicznych służb zatrudnienia. Urzędy pracy muszą realizować programy szkoleniowe i programy mentoringu, szczególnie w obszarze technologii informacyjnych i komunikacyjnych, a także umożliwiać dostęp do łącza internetowego o dużej szybkości osobom szukającym pracy, w szczególności ludziom starszym, legalnym imigrantom, mniejszościom etnicznym i osobom niepełnosprawnym, aby optymalnie ułatwić ten proces. W tym kontekście powinno się wspierać indywidualne i zbiorowe formy prowadzenia działalności na własny rachunek za pośrednictwem przedsiębiorstw działających na zasadach gospodarki społecznej. Należy podjąć specjalne środki na rzecz zapobiegania przewadze kobiet w źle opłacanych pracach oraz skuteczniejszego promowania zatrudniania kobiet na stanowiskach kierowniczych, tak aby uniknąć segmentacji rynku ze względu na płeć. W szczególności przepisy regulujące czas pracy powinny być dostosowane, tak aby**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

stworzyć system pracy zgodny z wymogami dotyczącymi godzenia życia zawodowego i rodzinnego oraz pozwalający na bardziej elastyczne przejście na emeryturę. Państwa członkowskie powinny podjąć działania na rzecz wspierania zaangażowania ojców w opiekę nad dziećmi oraz poddać przeglądowi ich systemy podatkowe, tak aby stały się przyjazne dla zatrudnienia. Zewnętrzne i wewnętrzne strategie zgodne z modelem elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) mające na celu zwiększenie elastyczności, aby można było skuteczniej reagować na cykle produkcyjne, powinny być lepiej stosowane poprzez aktywną politykę w zakresie rynku pracy i odpowiednie systemy zabezpieczeń społecznych dostępnych dla pracowników niezależnie od formy zatrudnienia, tak aby zmiana pracy nie miała nadmiernych skutków finansowych. Trzeba podkreślić, że elastyczność bez zabezpieczeń społecznych nie jest metodą trwałego zwiększenia zatrudnienia. Powinno im towarzyszyć wyraźne zobowiązanie do aktywnego wspierania poszukujących pracy. Nowe formy organizacji pracy, takie jak nietypowe formy pracy czasowej, pracy w niepełnym wymiarze godzin i telepracy, czy też mobilność pracowników, nie mogą prowadzić do ograniczenia indywidualnych i zbiorowych praw pracy ani zmniejszenia ochrony socjalnej osób zatrudnionych w ten sposób. Należy dopilnować, aby kosztem standardowych umów (na pełny etat, na czas nieokreślony) nie tworzono nowych form zatrudnienia. Należy także podjąć wysiłki w celu zwalczania nielegalnego zatrudnienia korzystając ze skutecznych środków monitorowania i wdrażania praw pracowniczych. Podstawową zasadą tworzenia miejsc pracy i integracji rynku pracy musi być godna praca i „dobra praca” w postaci promowanej przez MOP. Przy usprawnianiu funkcjonowania i zwiększaniu wydajności rynku pracy państwa członkowskie powinny wspierać partnerstwo społeczne i aktywnie współpracować z partnerami społecznymi podczas opracowywania polityki krajowej, a także w pełni przestrzegać ich praw, zgodnie z krajowymi prawami i praktykami, w celu zawierania i egzekwowania układów zbiorowych.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 33

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 7 – akapit drugi a (nowy)

Pierwszorzędne znacznie ma tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, które są również potrzebne w dłuższej perspektywie i mają wysoką wartość dodaną. W związku z tym najważniejsze jest to, aby polityka edukacyjna i polityka zatrudnienia wspierały zmiany w strukturze gospodarczej. Miejsca pracy likwidowane w czasie kryzysu z reguły nie są odtwarzane w takiej samej liczbie i w tych samych sektorach co wcześniej. W związku z tym system edukacji musi elastycznie reagować na wymagania rynku pracy, które towarzyszą nowej strukturze gospodarczej. Polityka zatrudnienia musi umożliwiać pracownikom dokonywanie jak najpłynniejszego przejścia zarówno między sektorami gospodarki, jak i między różnymi stanami rynku pracy. W związku z tym obieranie za punkt wyjścia celów długoterminowych i większe skoncentrowanie na skoordynowanych środkach w ramach polityki edukacyjnej, przedsiębiorczości i zatrudnienia to obecnie zadania ważniejsze niż w przeszłości.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 7 – akapit trzeci

W celu zwiększenia konkurencyjności oraz współczynnika aktywności zawodowej, szczególnie wśród pracowników o niskich kwalifikacjach, a także w zgodzie z wytyczną 2. dla polityki gospodarczej, państwa członkowskie powinny przeprowadzić analizę swoich systemów podatkowych i systemów świadczeń, jak również zdolności służb zatrudnienia do udzielenia niezbędnej pomocy. Państwa członkowskie powinny podnosić współczynnik aktywności zawodowej przy pomocy polityki promującej aktywność ludzi starszych, równouprawnienie płci oraz równe płace, a także integracji na rynku pracy ludzi młodych, osób niepełnosprawnych, legalnych migrantów oraz innych grup w trudnej sytuacji społecznej. Polityka utrzymania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, przewidująca zapewnienie niedrogiej opieki nad dzieckiem oraz innowacje w organizacji pracy, powinna być ukierunkowana na zwiększanie wskaźników zatrudnienia, szczególnie ludzi młodych, starszych pracowników i kobiet, a przede wszystkim na utrzymanie zatrudnienia wysoko wykwalifikowanych kobiet w dziedzinach naukowych i technicznych. Państwa członkowskie powinny również znieść przeszkody w wejściu nowych pracowników na rynek pracy, wspierać prowadzenie działalności na własny rachunek oraz tworzenie miejsc pracy w obszarach takich jak m.in. proekologiczne miejsca pracy oraz wspierać i promować innowacje społeczne.

W tym kontekście środki z Europejskiego Funduszu Społecznego powinny być w pełni wykorzystane do zwiększenia szans na zatrudnienie i jakości zatrudnienia, wraz z narzędziami potrzebnymi do rozwoju umiejętności i wypełnienia wymogów dotyczących jakości w nowatorskich pracach. W celu promowania zawodowej mobilności państwa członkowskie muszą zwiększyć gotowość ludzi do mobilności w obrębie Unii Europejskiej poprzez dostarczanie zachęt. Aby to osiągnąć należy przeanalizować zasady dotyczące uzyskiwania dotacji z Europejskiego Funduszu Społecznego i tam, gdzie to możliwe, uprościć je. Należy skoordynować budżety krajowe i budżet ogólny UE, w tym Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, i ukierunkować je na przygotowanie siły roboczej na zrównoważoną gospodarkę. W tym celu państwa członkowskie powinny podjąć działania promocyjne służące informowaniu o przedmiocie i warunkach korzystania z funduszy.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 35

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 7 – akapit trzeci a (nowy)

Państwa członkowskie powinny promować europejski instrument mikrofinansowy jako przykład sposobu połączenia środków gospodarczych i socjalnych w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia.

Krajowym i europejskim instrumentom mikrofinansowym towarzyszą konkretne programy szkoleniowe i programy mentoringu oraz systemy świadczeń socjalnych, zapewniające minimalny dochód w pierwszym roku od rozpoczęcia działalności, aby z przedsiębiorczości uczynić rzeczywistością możliwość.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 7 – akapit trzeci b (nowy)

Państwa członkowskie powinny również promować usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi z zakresu zatrudnienia, usługi zdrowotne i mieszkaniowe, które muszą być finansowane w wystarczającym stopniu, a także inwestować w tego rodzaju usługi.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 7 – akapit czwarty

Wymiernym celem UE, na podstawie którego państwa członkowskie będą określać swoje cele krajowe, jest podwyższenie wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat do 75 % do 2020 r. m.in. poprzez zwiększenie wskaźnika aktywności zawodowej ludzi młodych, starszych pracowników i pracowników o niskich kwalifikacjach, jak również lepszą integrację legalnych migrantów.

skreślony

Poprawka 38

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 8 – tytuł

Wytyczna 8: **Rozwijanie zasobów wykwalifikowanej siły roboczej odpowiadającej potrzebom rynku pracy, promowanie jakości zatrudnienia i uczenia się przez całe życie.**

Wytyczna 8: **Promowanie jakości zatrudnienia i uczenia się przez całe życie, propagowanie godnej pracy i rozwijanie zasobów wykwalifikowanej siły roboczej.**

Poprawka 39

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 8 – akapit pierwszy (nowy)

Państwa członkowskie określą jako swoje cele krajowe ograniczenia wskaźnika przerywania nauki na poziomie poniżej 10 % do 2020 r., z jednoczesnym zwiększeniem odsetka osób w wieku 30–34 lat mających wyższe wykształcenie do co najmniej 40 %.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 40

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 8 – akapit pierwszy

Państwa członkowskie powinny promować wydajność i większe szanse na rynku pracy, zapewniając odpowiednią podaż wiedzy i umiejętności dostosowanych do bieżących i przyszłych potrzeb rynku pracy. Wysokiej jakości nauczaniu początkowemu oraz atrakcyjnemu szkoleniu zawodowemu powinny towarzyszyć skuteczne zachęty do uczenia się przez całe życie, wykorzystywania drugiej szansy, zapewniające każdemu dorosłemu możliwość podwyższenia swoich kwalifikacji zawodowych, a także ukierunkowana polityka migracyjna i integracyjna. Państwa członkowskie powinny rozwinąć systemy uznawania nabytych kompetencji, znosić przeszkody w mobilności zawodowej i geograficznej pracowników, promować uzyskiwanie kompetencji interdyscyplinarnych i kreatywność, a także koncentrować swoje działania przede wszystkim na wspieraniu osób o niskich kwalifikacjach i zwiększaniu szans starszych pracowników na rynku pracy, jednocześnie podnosząc wykształcenie, umiejętności i doświadczenie pracowników o wysokich kwalifikacjach, w tym również pracowników naukowych.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 8 – akapit drugi

We współpracy z partnerami społecznymi i przedsiębiorstwami państwa członkowskie powinny ulepszać dostęp do szkoleń, podwyższać jakość kształcenia i doradztwa zawodowego w połączeniu z systematycznymi informacjami na temat nowych wakatów i możliwości zawodowych, **promowaniem** przedsiębiorczości i **lepszym przewidywaniem przyszłych potrzeb w zakresie umiejętności**. Inwestycje w rozwój zasobów ludzkich, podwyższanie umiejętności i udział w programach uczenia się przez całe życie należy promować przy pomocy wspólnych nakładów finansowych rządów, **osób prywatnych i pracodawców**. Aby wspierać młodzież, w szczególności młodzież bez pracy, która nie uczestniczy w kształceniu lub szkoleniu zawodowym, państwa członkowskie przy współpracy partnerów społecznych powinny wprowadzać w życie programy mające na celu pomoc absolwentom w znalezieniu pierwszego zatrudnienia lub możliwości dalszego kształcenia i szkolenia, w tym staży, a także podejmować szybkie działania w przypadku utraty pracy przez młodzież. Regularne monitorowanie wyników polityki podwyższania umiejętności i przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności powinno pomóc w określeniu obszarów wymagających poprawy oraz dostosowywaniu systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy. Do realizacji tych celów państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystać fundusze UE.

Zapewnienie wysokiej jakości szkolnego nauczania początkowego oraz atrakcyjnych szkoleń zawodowych pomagających pracownikom w dostosowaniu ich umiejętności do rynku pracy musi stanowić dla państw członkowskich wyższy priorytet. W uzupełnieniu należy dawać ludziom młodym, w szczególności w wieku 25–35 lat, „drugą szansę”, która obejmuje obowiązkową ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego, skuteczne zachęty do uczenia się przez całe życie, przy czym apeluje się do partnerów społecznych, aby zapewnili czas oraz wspierali finansowo szkolenia zawodowe. Państwa członkowskie powinny przede wszystkim zredukować wskaźnik przerywania nauki do mniej niż 10 % oraz uzupełnić politykę migracyjną i integracyjną poprzez tworzenie placówek nauki języka i wychowania obywatelskiego. Państwa członkowskie powinny również rozwinąć systemy uznawania nabytych **umiejętności i kompetencji**.

We współpracy z partnerami społecznymi i przedsiębiorstwami państwa członkowskie powinny ulepszać dostęp do szkoleń, **w tym szkoleń zawodowych**, podwyższać jakość kształcenia i doradztwa zawodowego w połączeniu z systematycznymi informacjami na temat **oraz odpowiednimi środkami w celu promowania** nowych wakatów i możliwości zawodowych, przedsiębiorczości, **rozwój MŚP, i lepiej przewidywać przyszłe wymogi dotyczące jakości**. Rozwój zasobów ludzkich, wyższe kwalifikacje i szkolenia powinny być finansowane przy pomocy wspólnych nakładów finansowych **pracodawców i rządów**. Dostęp do wysokiej jakości szkoleń ogólnych i zawodowych oraz ponowne włączenie do systemu edukacji osób, które przedwcześnie przerwały naukę powinno być możliwe zawsze i dla każdego. Państwa członkowskie powinny wyrównać inwestycje w system edukacji, tak by osiągnąć cel zwiększenia poziomu umiejętności wśród osób aktywnych zawodowo, z uwzględnieniem również uczenia się nieformalnego i pozaformalnego. W tym kontekście, w szczególności reformy dotyczące poziomu zatrudnienia powinny mieć na celu zagwarantowanie, poprzez szkolenia lub wiedzę w dziedzinie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, zdobycia podstawowych umiejętności, których potrzebuje każdy pracownik, aby odnieść sukces w gospodarce opartej na wiedzy. Należy podjąć kroki, które doprowadzą do tego, że mobilność edukacyjna ludzi młodych i nauczycieli stanie się normą. Państwa członkowskie powinny zwiększyć otwartość oraz znaczenie systemów kształcenia i szkolenia oraz szkolenia niezawodowego dla wszystkich grup wiekowych, w szczególności wdrażając w życie krajowe ramy kwalifikacji,

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

które umożliwiają elastyczną edukację, oraz tworząc partnerstwo przedstawicieli świata edukacji i szkoleń oraz przedstawicieli rynku pracy, łącznie z płatnymi stażami, w celu znacznego zwiększenia liczby dyplomów akademickich i zawodowych na wysokim poziomie.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 8 – akapit drugi a (nowy)

Regularne monitorowanie wyników polityki podwyższania umiejętności i przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności powinno pomóc w określeniu obszarów wymagających poprawy oraz dostosowywaniu systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy. Do realizacji tych celów państwa członkowskie powinny w pełni wykorzystać fundusze UE.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik – wytyczna 8 a (nowa)

Wytyczna 8a: Wzmacnianie polityki spójności społecznej i ekonomicznej na rzecz wspierania zatrudnienia

Państwa członkowskie zobowiązują się do uporządkowania, uzupełnienia, koordynacji i dostosowania ich celów krajowych, na poziomie krajowym i między sobą, w sposób pozwalający zredukować brak równowagi między regionami w zakresie rozwoju gospodarczego.

Państwa członkowskie są świadome, że polityka spójności jest skutecznym i wspierającym, lecz nie podrzędnym instrumentem w stosunku do wytycznych, jeśli chodzi o uwzględnianie specyfiki regionalnej i wspieranie regionów w zwalczaniu trudności społeczno-gospodarczych i zmniejszaniu różnic.

Zintegrowane podejście, wielopoziomowe zarządzanie i zasady partnerstwa powinny być rdzeniem zarządzania i podstawą strategii, podczas gdy kluczową rolę ma do odegrania przede wszystkim zarządzanie na szczeblu regionalnym i lokalnym, ponieważ jest narzędziem dotarcia do niezliczonych podmiotów gospodarczych i społecznych żyjących i prowadzących działalność w Unii, w szczególności MSP, zwłaszcza tych które stanowią część gospodarki społecznej.

Polityka spójności jest zatem nie tylko źródłem stabilnego wsparcia finansowego, lecz również ważnym instrumentem rozwoju gospodarczego, a zatem instrumentem zatrudnienia dla wszystkich regionów Unii.

Państwa członkowskie powinny więcej inwestować w transport, energię, telekomunikację i infrastrukturę IT oraz w pełni wykorzystywać europejskie fundusze strukturalne.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprzez uproszczenie systemów przyznawania funduszy należy zachęcić do udziału potencjalnych beneficjentów we współfinansowanych programach Unii.

Aby to osiągnąć, państwa członkowskie powinny utworzyć synergię między ich polityką spójności a innymi obowiązującymi politykami sektorowymi, zgodnie ze zintegrowanym podejściem. Spójności nie można bowiem umieścić po stronie kosztów, ponieważ daje ona siłę, uwalnia niewykorzystany potencjał, zmniejsza różnice strukturalne między krajami i regionami, rozszerza zakres wzrostu i zwiększa konkurencyjność regionów Unii w zglobalizowanym świecie, stanowi przeciwwagę dla skutków światowego kryzysu gospodarczego i generuje społeczny kapitał Unii.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 9 – tytuł i ustęp 1

Wytyczna 9: Poprawa wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększenie liczby osób podejmujących studia wyższe

skreślony

Aby zapewnić powszechny dostęp do wysokiej jakości kształcenia i szkoleń oraz poprawić rezultaty procesu kształcenia, państwa członkowskie powinny dobrze inwestować w systemy kształcenia i szkolenia, w szczególności w celu podwyższenia umiejętności europejskiej siły roboczej i stworzenia jej warunków do dostosowania się do szybko zmieniających się potrzeb nowoczesnych rynków pracy. Działaniami należy objąć wszystkie sektory (od wczesnej edukacji i edukacji szkolnej po szkolnictwo wyższe, kształcenie i szkolenie zawodowe, a także szkolenie dorosłych), z uwzględnieniem również uczenia się nieformalnego i pozaformalnego. Reformy powinny zmierzać w kierunku zapewnienia nabywania najważniejszych umiejętności niezbędnych każdemu do odniesienia sukcesu w gospodarce opartej na wiedzy, w szczególności pod względem zwiększenia szans na rynku pracy, dalszego kształcenia lub umiejętności w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Należy podjąć kroki, które doprowadzą do tego, że mobilność edukacyjna ludzi młodych i nauczycieli będzie powszechna. Państwa członkowskie powinny zwiększyć otwartość i znaczenie systemów kształcenia i szkolenia, w szczególności wprowadzając w życie krajowe ramy kwalifikacji, które umożliwiłyby elastyczne ścieżki edukacyjne oraz tworząc partnerstwo przedstawicieli świata edukacji i szkoleń oraz przedstawicieli rynku pracy. Zawód nauczyciela powinien stać się bardziej atrakcyjny. Szkolnictwo wyższe powinno stać się otwarte na osoby nienależące do typowych grup osób uczących się, należy też zwiększyć odsetek osób podejmujących studia wyższe i ich odpowiedniki. Aby zmniejszyć liczbę ludzi młodych bez pracy, którzy nie uczestniczą w kształceniu lub szkoleniu zawodowym, państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie środki niezbędne do zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej.

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

Poprawka 45

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 9 – akapit drugi

Wymiernym celem UE, na podstawie którego państwa członkowskie będą określać swoje cele krajowe, jest ograniczenie wskaźnika przerywania nauki do 10 % oraz zwiększenie do 2020 r. odsetka osób w wieku 30-34 lat posiadających wyższe wykształcenie do co najmniej 40 %.

skreślony

Poprawka 46

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 10 – tytuł

Wytyczna 10: **Promowanie** włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa

Wytyczna 10: **Zwalczanie ubóstwa i promowanie** włączenia społecznego i **ochrony socjalnej**

Poprawka 47

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 10 – akapit -pierwszy (nowy)

Państwa członkowskie ustalą swoje cele krajowe w taki sposób, aby zredukować o 25 % liczbę Europejczyków żyjących poniżej krajowych granic ubóstwa, co pozwoli wydzwignąć z ubóstwa ponad 20 mln ludzi, w szczególności za pomocą środków z zakresu polityki zatrudnienia i kształcenia.

Poprawka 48

Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik – wytyczna 10 – akapit pierwszy

Starania państw członkowskich w zakresie ograniczania ubóstwa **powinny być nastawione na promowanie** pełnego uczestnictwa w społeczeństwie i gospodarce oraz poszerzenia możliwości zatrudnienia, **przy pełnym wykorzystaniu Europejskiego Funduszu Społecznego. Działania powinny również koncentrować się na zapewnianiu** równych szans, w tym **przez dostęp** do niedrogich, trwałych oraz wysokiej jakości usług i usług publicznych (m.in. usług internetowych zgodnie z wytyczną 4.), w szczególności **usługi zdrowia**. Państwa członkowskie powinny **wprowadzić skuteczne środki antydystryminacyjne. Podobnie**, w celu zwalczania wykluczenia społecznego, **wzmocnienia pozycji obywateli** i promowania aktywności zawodowej, należy wzmocnić systemy zabezpieczenia społecznego, **uczenia się przez całe życie** i politykę aktywnego włączenia, aby otwierać możliwości na różnych etapach życia i chronić ludzi przed ryzykiem wyłączenia. **Systemy zabezpieczenia społecznego** i systemy emerytalne należy zmodernizować, aby można je było w pełni wykorzystać **do zapewnienia odpowiedniego wsparcia** dochodu i dostępu do opieki zdrowotnej – **zapewniając tym samym spójność społeczną – jednocześnie zachowując ich trwałość finansową**. Systemy świadczeń powinny **kłaść nacisk na** zabezpieczenie dochodów w okresach zmiany zatrudnienia i **ograniczanie ubóstwa**, przede wszystkim w grupach najbardziej narażonych na wykluczenie społeczne, takich jak rodzice samotnie wychowujący dzieci, mniejszości, osoby niepełnosprawne, dzieci i młodzież, starsze kobiety i mężczyźni, legalni migranci i bezdomni. Państwa członkowskie powinny również aktywnie promować gospodarkę społeczną i innowacje społeczne na rzecz **wspierania** osób w trudnej sytuacji.

Zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego wciąż jest wyzwaniem o podstawowym znaczeniu. W celu realizacji tego celu konieczne jest stworzenie możliwości uczestniczenia w rynku pracy lub powrotu do niego wszystkich grup społecznych, bez względu na obszar czy poziom wykształcenia. Podstawowe znaczenie ma osiągnięcie równowagi między **zapewnianiem** ludziom wystarczającego poczucia bezpieczeństwa a **utrzymywaniem** ich motywacji do pracy i **uzyskiwaniem** dochodu. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie powinny **dolożyć starań** na rzecz ograniczenia ubóstwa, w tym **ubóstwa osób pracujących, promowania** pełnego uczestnictwa, zgodnie z **własnym wyborem, w polityce**, społeczeństwie i gospodarce **oraz sztuce** oraz poszerzenia możliwości zatrudnienia, **do czego należy wykorzystać Europejski Fundusz Społeczny**. Szczególną uwagę państwa członkowskie powinny poświęcić rosnącej liczbie ubogich osób pracujących. Aby określić konkretne cele dotyczące zwalczania ubóstwa, należy jasno określić sposoby jego „pomiaru”. Standardowa definicja, zgodnie z którą wyznacznikiem ubóstwa są zarobki na poziomie 60 % średniego dochodu, musi zostać doprecyzowana. Ubóstwo nie może być określane za pomocą takiego jednowymiarowego wskaźnika. Należy zagwarantować ochronę równych szans oraz dostępu do niedrogich, trwałych oraz wysokiej jakości usług i usług publicznych (m.in. usług internetowych zgodnie z wytyczną 4.), w szczególności **w obszarze społecznym, obszarze zatrudnienia, zdrowia i mieszkalnictwa, przy zagwarantowaniu, że obejmują one również słabsze grupy społeczne lub grupy znajdujące się w trudnej sytuacji**. Państwa członkowskie powinny także **czuwać nad tym, aby służby publiczne – czy to ustnie, czy pisemnie – udzielały jasnych i pełnych informacji,**

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

a ewentualnej odmowie przyznania danego prawa towarzyszyło uzasadnienie wraz ze wskazaniem możliwych sposobów odwołania się od decyzji odmownej przez osobę zainteresowaną. Zasada mówiąca o tym, że przy takim samym wykształceniu i takim samym rodzaju zatrudnienia nie powinno być dyskryminacji między mężczyznami a kobietami winna być prawnie wiążąca dla wszelkich rodzajów stosunku pracy w państwach członkowskich. W celu zwalczania wykluczenia społecznego, umożliwienia obywatelom odgrywania aktywnej roli w społeczeństwie i promowania aktywności zawodowej, należy dodatkowo wzmocnić systemy zabezpieczenia społecznego i politykę aktywnego włączenia, aby otwierać możliwości i perspektywy zawodowe, biorąc pod uwagę różne potrzeby i zadania, na różnych etapach życia i chronić ludzi przed ryzykiem wyłączenia oraz służyć wsparciem, w szczególności dla osób znajdujących się najdalej od rynku pracy w znalezieniu dobrej pracy. W związku z tym dla osób, które zostały wykluczone z rynku pracy z uwagi na brak szkolenia, należy stworzyć skuteczne podejścia w ramach aktywnej polityki rynku pracy. Jednocześnie systemy zabezpieczenia społecznego i systemy emerytalne należy zmodernizować, aby można je było w pełni wykorzystać do zapewnienia dochodu powyżej granicy ubóstwa, umożliwienia udziału w życiu społecznym i dostępu do opieki zdrowotnej, chroniąc również finansową trwałość tych systemów. Systemy świadczeń powinny gwarantować zabezpieczenie dochodów w okresach zmiany zatrudnienia i ograniczać ubóstwo, przede wszystkim w grupach najbardziej narażonych na wykluczenie społecznego, takich jak rodzice samotnie wychowujący dzieci, mniejszości, osoby niepełnosprawne, dzieci i młodzież, starsze kobiety i mężczyźni, legalni migranci i bezdomni. W szczególności państwa członkowskie angażują się w zwalczanie ubóstwa dzieci poprzez właściwe środki, tak aby dzieci nie napotykały na przeszkody w rozwoju osobistym i nie znajdowały się w gorszej sytuacji zaczynając życie zawodowe ze względu na przeszkody w ich rozwoju spowodowane ubóstwem. Szczególnie ważne jest zapewnienie równego dostępu do edukacji dzieciom z ubogich rodzin i zapewnienie im równych szans, przez co zapobiegnie się ich wyłączeniu społecznemu w dorosłym życiu. Dla celów skuteczniejszego zabezpieczenia dochodów na poszczególnych etapach życia państwa członkowskie powinny zapewnić minimalny dochód w odpowiedniej wysokości, co najmniej przekraczającej próg ubóstwa, w poszanowaniu stosowanych praktyk, układów zbiorowych pracy i ustawodawstwa państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny również aktywnie promować gospodarkę społeczną i innowacje społeczne na rzecz niezbędnego wsparcia ukierunkowanego na zróżnicowane zagrożenia społeczne w ciągu życia, zwłaszcza osób w trudnej sytuacji oraz aktywnie stosować przyjęte środki antydyskryminacyjne. Poprawiając zrównoważony charakter finansów publicznych, państwa członkowskie winny zwracać szczególną uwagę na pozytywny wpływ większej spójności społecznej na budżet krajowy. Ograniczanie ubóstwa i szersze uczestnictwo

Środa, 8 września 2010 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKA

społeczne prowadzą do obniżenia wydatków społecznych i większych dochodów z podatków. Państwa członkowskie powinny gwarantować wysokie minimalne standardy jakości pracy, aby zwalczyć ubóstwo wśród osób zatrudnionych.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik – wytyczna 10 – akapit pierwszy a (nowy)**

Należy wzmocnić i zmodernizować systemy zabezpieczenia społecznego, w tym system emerytalny i system opieki zdrowotnej, zapewniając ich dostosowanie do potrzeb społecznych, stabilność finansową i zdolność reagowania na zmieniające się potrzeby, przy jednoczesnym zagwarantowaniu każdej osobie w Unii Europejskiej odpowiedniej ochrony przed problemami socjalnymi takimi jak problemy zdrowotne, bezrobocie i ubóstwo.

Państwa członkowskie powinny usprawnić ochronę socjalną określoną w umowach krótkoterminowych, które w szczególności mają wpływ na kobiety, a zwłaszcza kobiety ciężarne.

Poprawka 50**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik – wytyczna 10 – akapit drugi**

Wymiernym celem UE, na podstawie którego państwa członkowskie będą określać swoje cele krajowe, jest ograniczenie liczby Europejczyków żyjących poniżej krajowej granicy ubóstwa o 25 % poprzez wydobycie z ubóstwa 20 mln osób.

skreślony